

31989L0336

23.5.1989

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 139/19

SMĚRNICE RADY

ze dne 3. května 1989

o sblížení právních předpisů členských států týkajících se elektromagnetické kompatibility

(89/336/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 100a této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

ve spolupráci s Evropským parlamentem ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že je nezbytné přijmout opatření s cílem postupného vytvoření vnitřního trhu v období do 31. prosince 1992; že vnitřní trh zahrnuje oblast bez vnitřních hranic, ve které je zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu;

vzhledem k tomu, že členské státy odpovídají za poskytování odpovídající ochrany radiokomunikacím a zařízením, přístrojům nebo systémům, jejichž funkce může být narušena elektromagnetickým rušením vyvolaným elektrickými a elektronickými přístroji, proti těmto druhům rušení;

vzhledem k tomu, že členské státy rovněž odpovídají za zajištění ochrany energetických distribučních sítí před elektromagnetickým rušením, které by mohlo tyto sítě a následně i zařízení napájená z těchto sítí nepříznivě ovlivňovat;

vzhledem k tomu, že se směrnice Rady 86/361/EHS ze dne 24. července 1986 o počátečním stadiu vzájemného uznávání schválení typu telekomunikačních koncových zařízení ⁽⁴⁾ vztahuje především na signály vyzařované těmito zařízeními, jsou-li provozována běžným způsobem, a současně i na ochranu veřejných telekomunikačních sítí před poškozením; že je proto

nezbytné zajistit odpovídající ochranu těchto sítí včetně zařízení, která jsou k nim připojena, proti přechodným rušením způsobovaným signály náhodného charakteru, které mohou být těmito zařízeními vyzařovány;

vzhledem k tomu, že v některých členských státech jsou závaznými předpisy vymezeny zejména přípustné hladiny elektromagnetického rušení, které taková zařízení smí vyvolávat, a stupeň odolnosti vůči takovým signálům; že tyto závazné předpisy nemusí nezbytně vést k různému stupni ochrany v jednotlivých členských státech, avšak v důsledku rozdílů brání obchodu v rámci Společenství;

vzhledem k tomu, že vnitrostátní předpisy zajišťující tuto ochranu musí být harmonizovány s cílem zaručit volný pohyb elektrických a elektronických přístrojů bez snížení současné a odůvodněné úrovně ochrany v členských státech;

vzhledem k tomu, že bez ohledu na jedno ze základních pravidel Společenství, jmenovitě pravidlo volného pohybu zboží, jsou podle současných právních předpisů Společenství překážky pohybu uvnitř Společenství vyplývající z rozdílů vnitrostátních právních předpisů pro uvádění výrobků na trh přijatelné, pokud lze ustanovení těchto předpisů uznat jako nezbytná pro splnění základních požadavků; že harmonizace právních předpisů se proto v tomto případě musí omezit na ustanovení, která jsou nutná pro splnění požadavků na ochranu ve vztahu k elektromagnetické kompatibilitě; že těmito požadavky musí být odpovídající vnitrostátní předpisy nahrazeny;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 322, 2.12.1987, s. 4.

⁽²⁾ Úř. věst. C 262, 10.10.1988, s. 82 a Úř. věst. C 69, 20.3.1989, s. 72.

⁽³⁾ Úř. věst. C 134, 24.5.1988, s. 2.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 217, 5.8.1986, s. 21.

vzhledem k tomu, že tato směrnice proto stanovuje pouze požadavky na ochranu ve vztahu k elektromagnetické kompatibilitě; že pro usnadnění prokazování shody s těmito požadavky je důležité mít na evropské úrovni harmonizované normy týkající se elektromagnetické compatibility, aby výrobky, které těmto normám vyhovují, mohly být považovány za výrobky, které splňují požadavky na ochranu; že tyto normy harmonizované na evropské úrovni jsou vypracovávány soukromoprávními subjekty a musí si zachovat charakter nezávazných znění; že za tím účelem byl Evropský výbor pro normalizaci v elektrotechnice (CENELEC) uznán za subjekt příslušný k přijímání harmonizovaných norem v oblasti působnosti této směrnice v souladu s obecnými řídicími zásadami pro spolupráci mezi Komisí a Evropským výborem pro normalizaci (CEN) a CENELEC, které byly podepsány dne 13. listopadu 1984; že pro účely této směrnice je harmonizovanou normou technická specifikace (evropská norma nebo harmonizační dokument), kterou přijal CENELEC z podnětu Komise podle ustanovení směrnice Rady 83/189/EHS ze dne 28. března 1983 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů⁽¹⁾, naposledy pozměněné směrnicí 88/182/EHS⁽²⁾, a v souladu s výše uvedenými obecnými řídicími zásadami;

vzhledem k tomu, že by, jako přechodné opatření na úrovni Společenství, měl být do přijetí harmonizovaných norem pro účely této směrnice volný pohyb zboží usnadněn uznáním přístrojů, které vyhovují platným vnitrostátním normám přijatým v souladu s kontrolními postupy Společenství zajišťujícími, že tyto vnitrostátní normy splňují cíle ochrany podle této směrnice;

vzhledem k tomu, že ES prohlášení o shodě týkající se přístrojů vytváří předpoklad jejich shody s touto směrnicí; že toto prohlášení musí mít co možná nejjednodušší formu;

vzhledem k tomu, že by však u přístrojů, na které se vztahuje směrnice 86/361/EHS, měla být za účelem dosažení účinné ochrany z hlediska elektromagnetické compatibility shoda s ustanoveními této směrnice osvědčována značkami a certifikáty shody vydanými subjekty oznámenými členskými státy; že by pro usnadnění vzájemného uznávání značek a certifikátů vydávaných těmito subjekty měla být harmonizována příslušná kritéria, která se mají brát v úvahu při jejich udělování;

vzhledem k tomu, že přesto může dojít k tomu, že zařízení bude rušit radiokomunikační a telekomunikační sítě; že by proto měl být stanoven postup, který by toto nebezpečí omezil;

vzhledem k tomu, že se tato směrnice užívá pro přístroje a zařízení, na něž se vztahují směrnice 76/889/EHS⁽³⁾ a 76/890/EHS⁽⁴⁾, které se týkají sblížování právních předpisů členských států týkajících se rádiového rušení způsobovaného elektrickými spotřebiči pro domácí, přenosný nářadí a podobným zařízením a potlačování rádiového rušení zářivkovými svítidly opatřenými startéry; že by proto měly být tyto směrnice zrušeny,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „přístroji“ veškeré elektrické a elektronické přístroje včetně vybavení a zařízení, která obsahují elektrické a/nebo elektronické součástky;
2. „elektromagnetickým rušením“ jakýkoliv elektromagnetický jev, který může zhoršovat funkci přístroje, jednotky zařízení nebo systému. Elektromagnetickým rušením může být elektromagnetický šum, nežádoucí signál nebo změna v samotném prostředí šíření;
3. „odolností“ schopnost přístroje, jednotky zařízení nebo systému fungovat bez zhoršení kvality za přítomnosti elektromagnetického rušení;
4. „elektromagnetickou kompatibilitou“ schopnost přístroje, jednotky zařízení nebo systému pracovat uspokojivě v daném elektromagnetickém prostředí, aniž by samy způsobovaly nepřípustné elektromagnetické rušení jakéhokoliv přístroje v tomto prostředí;
5. „příslušným subjektem“ subjekt který splňuje kritéria uvedená v příloze II a je jako takový uznán;
6. „certifikátem ES přezkoušení typu“ dokument, v němž oznámený subjekt podle čl. 10 odst. 6 osvědčuje, že je typ zkoušeného zařízení v souladu s ustanoveními této směrnice, která se na něj vztahují.

Článek 2

1. Tato směrnice se vztahuje na přístroje, které mohou způsobovat elektromagnetické rušení nebo jejichž funkce může být takovým rušením ovlivněna.

Tato směrnice stanovuje požadavky na ochranu a s nimi související kontrolní postupy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 109, 26.4.1983, s. 8.

⁽²⁾ Úř. věst. L 81, 26.3.1988, s. 75.

⁽³⁾ Úř. věst. L 336, 4.12.1976, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 336, 4.12.1976, s. 22.

2. Pokud jsou požadavky na ochranu pro určité přístroje stanovené v této směrnici harmonizovány zvláštními směrnici, potom tato směrnice pro tyto přístroje a požadavky na ochranu se nepoužije nebo se přestane používat, jakmile tyto zvláštní směrnice vstoupí v platnost.

3. Tato směrnice se nevztahuje na rádiová zařízení používaná radioamatéry podle článku 1 definice 53 předpisů pro radiokomunikace Mezinárodní úmluvy o telekomunikacích, pokud tato zařízení nejsou komerčně dostupná.

Článek 3

Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření, aby přístroje podle článku 2 mohly být uváděny na trh nebo do provozu pouze, splňují-li požadavky stanovené touto směrnicí, jsou-li správně instalovány a udržovány a jsou-li používány k účelům, pro které jsou určeny.

Článek 4

Přístroje uvedené v článku 2 musí být vyrobeny tak, aby

- a) elektromagnetické rušení, které způsobují, nepřesáhlo úroveň dovolující, aby radiokomunikační a telekomunikační zařízení či jiné přístroje pracovaly v souladu s určeným účelem,
- b) měly přiměřenou úroveň vnitřní odolnosti vůči elektromagnetickému rušení, aby mohly být provozovány v souladu s určeným účelem.

Základní požadavky na ochranu jsou stanoveny v příloze III.

Článek 5

Členské státy nesmějí na svém území z důvodů týkajících se elektromagnetické kompatibility bránit uvádění na trh a do provozu přístrojů, na které se vztahuje tato směrnice a které splňují její požadavky.

Článek 6

1. Požadavky této směrnice nebrání členským státům v uplatňování těchto zvláštních opatření:

- a) opatření, která se týkají uvedení do provozu a užívání přístrojů určených pro specifické umístění k překonání existujících nebo předpokládaných problémů s elektromagnetickou kompatibilitou,
- b) opatření, která se týkají instalace přístrojů určených k ochraně veřejných telekomunikačních sítí nebo přijímacích nebo vysílacích stanic užívaných pro bezpečnostní účely.

2. Aniž je dotčena směrnice 83/189/EHS, jsou členské státy povinny informovat Komisi a ostatní členské státy o zvláštních opatřeních přijatých podle odstavce 1.

3. Zvláštní opatření, která byla uznána jako opodstatněná, budou uvedena v odpovídajícím oznámení Komise zveřejněném v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 7

1. Členské státy předpokládají splnění požadavků na ochranu podle článku 4 u přístrojů, které jsou ve shodě

- a) s příslušnými vnitrostátními normami přejímajícími harmonizované normy, jejichž referenční čísla byla zveřejněna v *Úředním věstníku Evropských společenství*. Členské státy zveřejní referenční čísla těchto vnitrostátních norem;
- b) s příslušnými vnitrostátními normami podle odstavce 2, pokud pro oblasti, na něž se tyto normy vztahují, harmonizované normy neexistují.

2. Členské státy sdělí Komisi znění svých vnitrostátních norem podle odst. 1 písm. b), které považují za normy vyhovující požadavkům na ochranu podle článku 4. Komise předloží znění těchto norem ostatním členským státům. Postupem stanoveným v čl. 8 odst. 2 oznámí Komise členským státům ty vnitrostátní normy, na jejichž základě lze předpokládat shodu s požadavky na ochranu podle článku 4.

Členské státy zveřejní referenční čísla těchto norem. Komise je rovněž zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

3. Pokud výrobce nepoužil normy podle odstavce 1 nebo je použil pouze částečně anebo pokud takové normy neexistují, budou členské státy považovat přístroje za vyhovující požadavkům na ochranu, pokud je jejich shoda s těmito požadavky potvrzena prostřednictvím certifikátů uvedených v čl. 10 odst. 2.

Článek 8

1. Pokud má členský stát nebo Komise za to, že harmonizované normy podle čl. 7 odst. 1 písm. a) nesplňují zcela požadavky na ochranu podle článku 4, dotčený členský stát nebo Komise předloží záležitost s udáním důvodů stálému výboru zřízenému podle směrnice 83/189/EHS (dále jen „výbor“). Výbor neprodleně zaujme své stanovisko.

Po obdržení stanoviska výboru Komise co nejdříve uvědomí členské státy, zda příslušné normy mají být zcela nebo zčásti staženy ze zveřejnění podle čl. 7 odst. 1 písm. a).

2. Po obdržení sdělení podle čl. 7 odst. 2 Komise konzultuje výbor. Na základě stanoviska výboru Komise co nejdříve uvědomí členské státy, zda je či není na základě dotyčné vnitrostátní normy možné předpokládat shodu, a pokud ano, že je nutné příslušný odkaz zveřejnit na vnitrostátní úrovni.

Pokud má Komise nebo členský stát za to, že vnitrostátní norma již nesplňuje podmínky pro domněnku shody s požadavky na ochranu podle článku 4, konzultuje Komise výbor. Na základě stanoviska výboru Komise co nejdříve uvědomí členské státy, zda dotyčná vnitrostátní norma nadále zakládá či nezakládá domněnku shody, a pokud ne, zda musí být tato norma zcela nebo zčásti stažena ze zveřejnění podle čl. 7 odst. 2.

Článek 9

1. Jestliže členský stát zjistí, že přístroj, ke kterému je přiložen jeden z certifikátů uvedených v článku 10, nesplňuje požadavky na ochranu podle článku 4, přijme všechna vhodná opatření ke stažení přístroje z trhu, k zákazu jeho uvedení na trh nebo k omezení jeho volného pohybu.

O každém takovém opatření dotyčný členský stát neprodleně uvědomí Komisi s uvedením důvodů svého rozhodnutí a zejména uvede, zda je neshoda způsobena

a) nesplněním požadavků na ochranu podle článku 4, jestliže přístroj neodpovídá normám podle čl. 7 odst. 1,

b) nesprávným použitím norem podle čl. 7 odst. 1,

c) nedostatky v normách podle čl. 7 odst. 1.

2. Komise co nejdříve konzultuje dotyčné strany. Jestliže na základě těchto konzultací Komise shledá, že opatření jsou oprávněná, neprodleně o tom uvědomí členský stát, který opatření přijal, a také ostatní členské státy.

Jestliže se rozhodnutí podle odstavce 1 zakládá na nedostatcích v normách a členský stát trvá na opatřeních, která přijal, Komise po konzultaci se zúčastněnými stranami předloží záležitost do dvou měsíců výboru a zahájí postup podle článku 8.

3. Jestliže je k přístroji, který nesplňuje požadavky, přiložen některý z certifikátů podle článku 10, přijme dotyčný členský stát příslušná opatření proti tomu, kdo certifikát vydal, a uvědomí o tom Komisi a ostatní členské státy.

4. Komise zajistí, aby členské státy byly průběžně informovány o průběhu a výsledku tohoto postupu.

Článek 10

1. V případě přístroje, u kterého výrobce použil normy podle čl. 7 odst. 1, se shoda přístroje s touto směrnicí osvědčí ES prohlášením o shodě vypracovaným výrobcem nebo jeho zplnomocněným zástupcem usazeným ve Společenství. Toto prohlášení musí být uchováváno pro potřebu příslušného orgánu po dobu deseti let od uvedení přístroje na trh.

Výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství rovněž připojí na přístroj anebo na obal, k návodu k použití nebo na záruční list ES značku shody.

Pokud výrobce ani jeho zplnomocněný zástupce nejsou usazeni ve Společenství, pak výše uvedená povinnost uchovávat ES prohlášení o shodě pro potřebu příslušného orgánu připadá osobě, která uvádí přístroj na trh Společenství.

Ustanovení týkající se ES prohlášení o shodě a značky ES jsou uvedena v příloze I.

2. V případě přístroje, u kterého výrobce nepoužil normy podle čl. 7 odst. 1 nebo je použil pouze částečně, nebo jestliže tyto normy neexistují, je výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství povinen uchovávat pro potřebu příslušných orgánů technickou výrobní dokumentaci, a to od okamžiku uvedení přístroje na trh. Tato dokumentace musí obsahovat popis přístroje, postupy používané k zajištění shody přístroje s požadavky na ochranu podle článku 4, jakož i technickou zprávu nebo certifikát, jedno nebo druhé vydané příslušným subjektem.

Tato dokumentace musí být uchovávána pro potřebu příslušných orgánů po dobu deseti let od uvedení přístroje na trh.

Není-li výrobce ani jeho zplnomocněný zástupce usazen ve Společenství, povinnost uchovávat technickou dokumentaci k dispozici připadá osobě, která uvádí výrobek na trh Společenství.

Shoda přístroje s přístrojem popsáním v technické dokumentaci se osvědčuje postupem podle odstavce 1.

Členské státy v souladu s ustanoveními tohoto odstavce předpokládají, že takový přístroj vyhovuje požadavkům na ochranu podle článku 4.

3. Jestliže normy podle čl. 7 odst. 1 dosud neexistují, mohou se dotyčné přístroje po přechodnou dobu, nejpozději do 31. prosince 1992, aniž jsou dotčena ustanovení odstavce 2 tohoto článku, nadále řídit vnitrostátními předpisy platnými ke dni přijetí této směrnice za předpokladu souladu těchto předpisů s ustanoveními Smlouvy.

4. Shoda přístroje, na který se vztahuje čl. 2 odst. 2 směrnice 86/361/EHS, s ustanoveními této směrnice se osvědčuje postupem podle odstavce 1, jestliže výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství obdržel certifikát ES přezkoušení typu týkající se tohoto přístroje vydaný některým z oznámených subjektů podle odstavce 6 tohoto článku.

5. Shoda přístroje určeného pro rádiový přenos, který odpovídá definici Mezinárodní úmluvy o telekomunikacích, s ustanoveními této směrnice se osvědčuje postupem podle odstavce 1, jestliže výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství obdržel certifikát ES přezkoušení typu týkající se tohoto přístroje vydaný některým z oznámených subjektů podle odstavce 6.

Toto ustanovení se nevztahuje na přístroje, které jsou navrženy a určeny výhradně pro radioamatéry ve smyslu čl. 2 odst. 3.

6. Každý členský stát oznámí Komisi a ostatním členským státům příslušné orgány uvedené v tomto článku a subjekty příslušné k vydávání certifikátů ES přezkoušení typu podle odstavců 4 a 5. Komise zveřejní pro informaci seznam těchto orgánů a subjektů v *Úředním věstníku Evropských společenství* a zajistí aktualizaci tohoto seznamu.

V tomto oznámení se uvede, zda jsou tyto subjekty příslušné pro všechny přístroje, na které se vztahuje tato směrnice, nebo zda je jejich odpovědnost omezena pouze na určité specifické oblasti.

Při posuzování subjektů, které mají být oznámeny, použijí členské státy kritéria uvedená v příloze II.

Subjekty, které vyhovují kritériím posuzování stanoveným v příslušných harmonizovaných normách, se považují za subjekty, které splňují výše zmíněná kritéria.

Jestliže členský stát zjistí, že jím oznámený subjekt nesplňuje kritéria uvedená v příloze II, je povinen jeho oznámení stáhnout. Neprodleně o tom uvědomí Komisi a ostatní členské státy.

Článek 11

Směrnice 76/889/EHS a směrnice 76/890/EHS se zrušují od 1. ledna 1992.

Článek 12

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. července 1991. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Členské státy budou tyto předpisy uplatňovat od 1. ledna 1992.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 13

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 3. května 1989.

Za Radu
předseda
P. SOLBES

PŘÍLOHA I

1. ES prohlášení o shodě

ES prohlášení o shodě musí obsahovat:

- popis přístroje, na který se vztahuje,
- odkaz na specifikace, podle nichž se shoda prohlašuje, případně odkaz na vnitrostátní opatření prováděná k zajištění shody přístroje s ustanoveními této směrnice,
- identifikaci podepsané osoby zmocněné zavazovat výrobce nebo jeho zplnomocněného zástupce,
- kde to je vhodné, odkaz na certifikát ES přezkoušení typu vydaný oznámeným subjektem.

2. ES značka shody

- ES značka shody se skládá z níže uvedených iniciál CE a číslic roku, kdy byla tato značka připojena.

- Kde to je vhodné, má být toto označení doplněno rozlišovacími písmeny užívanými oznámeným subjektem, který vydal certifikát ES přezkoušení typu.
- Vztahují-li se na přístroj jiné směrnice, které stanovují připojení ES značky shody, pak toto označení osvědčuje rovněž shodu s požadavky těchto směrnic.

PŘÍLOHA II

Kritéria pro posuzování subjektů, které mají být oznámeny

Subjekty jmenované členskými státy musí splňovat tyto minimální podmínky:

1. potřebné personální zajištění a nezbytné prostředky a vybavení,
2. technická způsobilost a profesionální bezúhonnost pracovníků,
3. nezávislost vedoucích a technických pracovníků při provádění zkoušek, přípravě zpráv, vydávání certifikátů a provádění ověřování podle této směrnice ve vztahu ke všem kruhům, skupinám nebo osobám, které jsou přímo nebo nepřímo na dotyčném výrobku zainteresovány,
4. zachovávání služebního tajemství pracovníky,
5. pojištění občanskoprávní odpovědnosti osob, pokud tuto odpovědnost nenesí stát na základě vnitrostátních právních předpisů.

Plnění podmínek uvedených v bodech 1 a 2 je pravidelně ověřováno příslušnými orgány členských států.

PŘÍLOHA III

Přehled základních požadavků na ochranu

Maximální elektromagnetické rušení způsobené přístrojem nesmí bránit používání zejména následujících přístrojů:

- a) domácích rozhlasových a televizních přijímačů,
- b) průmyslových výrobních zařízení,
- c) mobilních rádiových zařízení,
- d) mobilních rádiových a komerčních radiotelefonních zařízení,
- e) lékařských a vědeckých přístrojů,
- f) zařízení informační techniky,
- g) spotřebičů a elektronických zařízení pro domácnost,
- h) rádiových přístrojů pro letecký a námořní provoz,
- i) elektronických výukových zařízení,
- j) telekomunikačních sítí a přístrojů,
- k) rozhlasových a televizních vysílačů,
- l) svítidel a zářivek.

Přístroje, zejména přístroje uvedené pod písmeny a) až l), musí být provedeny takovým způsobem, aby v obvyklém prostředí elektromagnetické kompatibility, ve kterém jsou určeny k činnosti, měly přiměřenou úroveň elektromagnetické odolnosti, aby bylo možné zaručit jejich nerušený provoz se zřetelem k úrovním rušení způsobeným přístroji, které vyhovují normám podle článku 7.

Návody přiložené k přístrojům musí obsahovat potřebné informace, aby bylo možné používat přístroje v souladu s účelem, k němuž jsou určeny.
